

ת"פ 59729/01/13 - תביעות צפת נגד ב ש

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 59729-01-13 תביעות צפת נ' ש

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד
ב ש

הנאשמים

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, במספר עבירות כלפי אשתו, גרושתו היום - תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה ואיומים.

בנוסף הורשע הנאשם גם בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ומתוכה אציין כי הנאשם תקף את המתלוננת שהייתה אז אשתו הטרייה, בשלושה מקרים.

יום לאחר חתונתם, תקף הנאשם את המתלוננת בצימר שבו היו בכך שחבט בה בראשה באמצעות כרית והיכה בה באגרופים בזרועותיה.

יומיים לאחר מכן, בצימר, חנק הנאשם את המתלוננת בצווארה באמצעות שתי ידיו, כשהוא מחזיק את שתי רגליה עם שתי רגליו על מנת שלא תזוז, היכה בה באגרופים בשתי זרועותיה ובכתפיים מקדימה, בנוסף, היכה אותה בצווארה מאחור, הוריד אותה לרצפה וחבט בראשה בשולחן קטן.

כעבור שלושה חודשים, בבית הוריו, שם התגוררו, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "כל הבלגאן בבית זה בגללך, ואני מת להרביץ לך ולהרוג אותך מכות, אבל אני מפחד שתתלונני במשטרה". בהמשך היכה אותה הנאשם בכתף ימין, הצמיד אותה לקיר וכתוצאה מכך קיבלה מכה.

עבירת ההפרעה לשוטר אירעה בכך שהנאשם הטעה שוטר שחיפש אותו עקב תלונת אשתו, סירב לבקשת

השוטר לעצור, ואף הזדהה כאחר בפני השוטר.

2. ביום 11/11/15, לאחר שהמשפט נשמע במלואו, הורשע הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום, ובנוסף הרשעתיו גם בשתי עבירות נוספות של **תקיפה סתם - בת זוג** - עבירה לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין, מתוקף סמכותי לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי.

לציין, כי בטרם הועבר תיק זה לשמיעה בפניי, הוא נשמע חלקית בפני כב' השופט מרגלית, לרבות שמיעת עדותה של המתלוננת. והנאשם אף הודה ונשלח לקבלת תסקיר מעצר טרם הטיעונים לעונש, ואולם בהמשך התיר כב' השופט מרגלית לנאשם לחזור בו מהודאתו, ואזי הועבר התיק לשמיעה בפני, כפי שאכן היה, עד הרשעתו.

תסקירי שרות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, שני התסקירים הראשונים נערכו לאחר הודייתו כאמור לעיל בפני כב' השופט מרגלית, ואילו האחרון נערך לאחר הרשעתו על ידי.

בתסקיר מיום 16/2/14, עלה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו ושרות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית על ידו.

לגבי נסיבותיו האישיות, שרות המבחן סקר את עברו של הנאשם, שגילו כעת שלושים, נעדר עבר פלילי, ומתגורר עם הוריו בביתם שבישוב כרם בן זמרה. שירת בצה"ל שרות מלא כנהג לשביעות רצונם של מפקדיו, סיים 12 שנות לימוד במסגרת חינוך דתי.

הנאשם הביע אז מצוקה קשה נוכח המעצר והאישום, והקשיים הכלכליים בעקבות אלה.

שרות המבחן ביקש דחייה לתקופה של 3 חודשים על מנת להעמיק את ההכרות עם הנאשם והגשת תסקיר משלים בעניינו.

בתסקיר מיום 11/11/14, דווח כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וחווה את עצמו כקורבן של המתלוננת. טען כי המתלוננת המציאה את הדברים והפילה את עצמה על הרצפה על מנת להוכיח את פגיעתה. הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בו ויאפשר לו להתחיל דרך חדשה אך הוא לא שיתף פעולה בטיפול. הנאשם מזער, צמצם והצהיר כי לא פגע במתלוננת וכי אינו אליים.

שרות המבחן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם הינו גבוה מאוד.

שרות המבחן המליץ להשית על הנאשם ענישה אשר תציב בפניו גבולות ברורים.

היעדרה של קבלת אחריות בפני שרות המבחן, היא שהוותה את הרקע לחזרתו בו של הנאשם מהודאתו.

ביום 3/12/15, לאחר שהנאשם הורשע, ובטרם הטיעונים לעונש, נתבקש לבקשת ב"כ הנאשם תסקיר נוסף.

4. תסקיר מיום 2/2/16

על פי התסקיר, הנאשם אינו עובד ומתגורר בבית הוריו. מסר כי התגרש מאשתו.

הנאשם חזר על עמדתו לפיה לא נקט אלימות כלפי המתלוננת וביקש כי בית המשפט יראה רק את החלקים החיוביים בתפקודו. הנאשם חזר על גרסתו לפיה, המתלוננת היא זו שפגעה בעצמה במקלחת ומכך נפגעה.

הנאשם שלל אפשרות של היעזרות בשיחות טיפוליות בנושא אלימות במשפחה.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו וכי אין לו מודעות טיפולית.

שרות המבחן נמנע ממתן המלצה כלשהי בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגיש את טיעוניו בכתב והתחיל בכך שטען כי חלוף הזמן הניכר ממועד ביצוע העבירות נגרם בשל התנהלותו של הנאשם - הודאה ובהמשך חזרה ממנה וניהול הוכחות בתיק.

ב"כ המאשימה ציין כי המתלוננת העידה פעמיים בפני בית המשפט ועל הקושי בעדות זו וכי לאחרונה התגרשו השניים.

ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל לכל העבירות שכן מדובר במסכת אירועים מתמשכת, אשר נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם התחיל וציין כי לאורך כל הדרך האמין הנאשם בחפותו, וגם אחרי שהורשע סירב לקחת אחריות על

מעשיו, ואולם נטען כי אין בכך נסיבה לחומרא לענישה .

ב"כ הנאשם טען כי האלימות שיוחסה לנאשם היא ברף הנמוך, בשני המקרים הראשונים לא הוצג תיעוד רפואי המצביע על מקרי האלימות ובמקרה השלישי, שבעקבותיו הוגש כתב האישום, התיעוד הוכן יומיים לאחר האירוע שאינו מצביע על אלימות פיזית חמורה כלפי המתלוננת.

ב"כ הנאשם ציין כי במשך תקופה של כ-שלוש וחצי שנים שעברו מאז האירוע האחרון, הנאשם לא הפר את תנאי שחרורו, עמד בכל המבחנים והתייצב בכל המפגשים בשרות המבחן וכי העניין היחיד שבגיניו הוגש תסקיר שלילי הוא אי לקיחת האחריות על ידו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי בני הזוג התגרשו לפני כחצי שנה.

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, ובמידה ובית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל אזי שירוצה בדרך של עבודות שרות.

הנאשם נמנע מהשמעת דברים

דין והכרעה

7. מלאכת גזירת העונש נעשית, כידוע, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

מתחם העונש ההולם

8. באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים, אני מקבלת את עמדת המאשימה, אשר נראה כי היא המוסכמת גם על ההגנה, כי ניתן במקרה זה להתייחס לכל העבירות כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. מדובר אמנם במספר אירועים, ואולם אלה בוצעו במהלך תקופה קצרה, ובהקשר אחד, עד כי מתקיים קשר הדוק בין מקרה למקרה (ראו לעניין זה את "מבחן הקשר ההדוק", מושג שהוטבע בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מ"י (מיום 29/10/14). למותר לציין כי ריבוי המקרים יילקח בחשבון בין יתר השיקולים לעונש.

9. **הערך החברתי** המוגן בעבירות אלימות לרבות איומים, הנו ההגנה על שלמות, החיים, הגוף, הבריאות,

עמוד 4

הבטחון, שלווה הנפש והכבוד. כשמדובר בעבירות במסגרת התא המשפחתי, נפגע גם ערך חברתי נוסף של שלמות התא המשפחתי, וזכותה של אישה להיות מוגנת בביתה מפני אלימות בן זוגה.

בתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין חזרו והדגישו את חומרתן של עבירות האלימות בתוך המשפחה. ראו לעניין זה את דברי כב' השופט ארבל בע"פ 11917/04 מיכאל נורדיצקי נגד מדינת ישראל:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח."

וכן את דברי כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון."

הערך החברתי שנפגע בעבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו הוא השמירה על שלום הציבור ובטחונו על ידי כוחות השיטור, שלטון החוק והשמירה על הסדר הציבורי, וההגנה על השוטרים וגורמי האכיפה.

10. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים מדובר בפגיעה משמעותית העולה מתוך כך שהנאשם תקף את המתלוננת במספר הזדמנויות שונות, ואף גרם לה לחבלה של ממש באחד המקרים (כאבים ורגישות), איים עליה והפריע לשוטרי במילוי תפקידו. בבואי לאמוד את מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצאתי כי הנסיבות הרחבות, שנפרשו בפני בית המשפט בניהול ההוכחות, כללו שיקולים לכאן ולכאן. מחד, נחשפתי להתנהגות שלילית חוזרת של הנאשם ולמצוקתה של המתלוננת, ומאידך ראיתי בפני גם מדדים ייחודיים בפרשה זו, אשר בוודאי אינם מצדיקים את התנהגותו של הנאשם, ואולם מביאים לתפיסה פחות חמורה של מעשיו, הכל כפי שיפורט להלן.

11. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**

הנאשם והמתלוננת נישאו בחודש אוקטובר 2012, אחרי קשר זוגי שנמשך שנה. חיי הנישואין החלו בטון צורם

קיצוני, כשכבר בערב חתונתם של בני הזוג התפתח אירוע אלים בין המשפחות. החתונה למעשה, ובלשון פשוטה, "התפוצצה", ומנקודת שפל זו החלה מערכת הנישואין.

הנאשם והמתלוננת תיארו את האירועים באותו ערב בצורה שונה וכל אחד מהם תולה את האחריות במשפחתו של השני.

הנאשם העיד בכאב לגבי אכזבתו מהאופן בו התנהלה חתונתו והחיים שלאחריה, ולפחות כאבו, אם כי לא כלל גרסתו, התקבלו על ידי ככנה.

כל אירועי האלימות נשוא האישום בוצעו על ידי הנאשם במהלך מריבות עם המתלוננת.

התרשמתי כי בני הזוג כשלו בנסיונם להתגבר על הפערים ביניהם, וכי משקעי ערב החתונה, כמו גם ככל הנראה אי התאמה זוגית, הביאו למריבות, ניכור תמידי ואיבה.

מתוך מצב עגום זה, תקף הנאשם את המתלוננת, כשהוא מונע להערכתי מתסכול, קושי בשליטה ודלות מסויימת באישיות.

התרשמתי מהמתלוננת שהיא מחזיקה בכישורים גבוהים מאלה של הנאשם, יכולת הביטוי שלה, הישגיה ורמת השיחה שלה גבוהים משלו, ואני מעריכה כי היא הביעה כלפיו טרונות שונות, בנוגע להתנהגותו ולהתנהגות משפחתו, אשר הנאשם לא התמודד עמן, חש בגינן תסכול רב, ונהג בשיאן השלילי של המריבות באלימות כפי שהורשע.

אני מתרשמת כי בכל האירועים, לא פעל הנאשם מתוך אכזריות לשמה, או באופן קר ומתוכנן, אף לא מדובר במקרה זה במעשי שליטה או קנאה, ואף לא במטרת השפלה מכוונת של בת הזוג.

אפילו הביטוי "עידנא דריתחא" לא מבטא נכונה את הנאשם והתנהגותו, שכן לא מדובר בחרון אף, אלא יותר באבדן עשתונות וסף תסכול נמוך, שמהם פרצה אלימות.

לגבי חומרת האלימות, אני מקבלת את טענת הסנגור כי לא מדובר באלימות ברף גבוה במיוחד, ולמרות התיאור המילולי של המעשים, לא מדובר במי שחובט באשתו באכזריות במטרה להכאיב לה.

עבירת האיומים שבוצעה במקרה האחרון, כללה אמנם התבטאות לפיה הנאשם היה רוצה להרוג את המתלוננת, ואולם בסיפא של המשפט, ציין הנאשם כי הוא מפחד מהמשטרה ולכן לא יעשה זאת.

גם עבירת ההפרעה לשוטר, נעשתה בחוסר תחכום מוחלט, מתוך חוסר ציות לחוק, אבל גם מתוך פחד מהמשטרה. הנאשם עוכב בו במקום על ידי השוטרים למרות ההפרעה.

כאמור, שני אירועי האלימות הראשונים התרחשו כבר ביומיים הראשונים לאחר חתונתם של המתלוננת והנאשם, בצימר ירח הדבש, והאירוע האחרון הוביל לפרידתם הסופית של בני הזוג מספר חודשים לאחר מכן.

לגבי הנזק, כאמור בהכרעת הדין, התרשמתי לטובה מהמתלוננת, ואין צורך לומר כי היא סבלה סבל רב כשמצאה עצמה במעמד הקשה של כלה, המוכה על ידי חתנה כבר למחרת החתונה.

ואולם, לא ניתן לזקוף את הנזק ועוגמת הנפש של המתלוננת כולם, על התנהגותו הפלילית של הנאשם בלבד, שכן המצוקה נגרמה לאו דווקא בשל האלימות, כי אם גם, ואולי בעיקר, בשל התפרקות החתונה ודעיכת הנישואין שטרם החלו, וכבר מתדרדרים.

רק אחרי אירוע התקיפה השלישי שכלל גם איום, החליטה המתלוננת להתלונן נגד הנאשם, מאז נפרדו השניים, וכיום הם גרושים. למתלוננת נגרם הן נזק פיזי, והן נזק נפשי. מצבה הנפשי תואר על ידי הוריה שהגיעו לאסוף אותה אחרי אירוע התקיפה השלישי, ותיארו את המתלוננת כנסערת ובוכיה.

לא מצאתי כי המתלוננת סבלה מנזקים אופייניים וקשים יותר שהנם נחלתם של קורבנות לאלימות במשפחה, שהנם גזילת עצמאות, שליטה וכוחנות משתקים ואלימות חמורה.

למרות הנזק שנגרם לה, התרשמתי כי המתלוננת היא צעירה חזקה ובעלת יכולות, ויש לקוות שתצליח להותיר את משקעי העבירות שבוצעו בה, ואת האפיזודה האומללה של נישואין לא מוצלחים אלה מאחוריה.

12. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים של אלימות בתוך המשפחה, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

א. רע"פ 182/13 **נעם משה נגד מדינת ישראל**, המבקש, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בכתב אישום שכלל שני אישומים בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, אימים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה.

בית משפט הטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ב. רע"פ 757/14 **מוחמד אבו צאפי נגד מדינת ישראל**, המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אימים, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, היזק בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ג. רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, תקיפה סתם כלפי בן זוג ואימים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל והטיל עליו 2 מאסרים על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 10797/05 **פלוני נגד מדינת ישראל**, המבקש, נכה 100%, הודה והורשע בבית משפט השלום בעבירות של אימים ותקיפת בת זוגו. בית המשפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר

לריצוי בפועל, הפעיל בחופף עונש מאסר מותנה בן 9 חודשים שרובץ על המבקש בגין עבירות אלימות קודמות משנת 1997 ומאסרים על תנאי.

ה. רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים.

המבקש, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה. בית המשפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ו. רע"פ 4140/10 **גסאן חביב אללה נגד מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהורשע במספר עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תקף ואיים על בת זוגו במספר הזדמנויות. בשניים מן המקרים היא נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים.

שירות המבחן המליץ על אפיק שיקומי - טיפולי, המתלוננת ביקשה שלא למצות עמו את הדין. בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

ז. ע"פ 5986/09 **סלימאן אבו הדיר נגד מדינת ישראל**, המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש הלם עם אגרופו בבטנה של אשתו ובכתפה, ולאחר זאת איים עליה תוך שהוא מניף מברג לעברה. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

13. לאור האמור לעיל ובנסיבות העניין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר בפועל אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר בפועל.

14. סטייה ממתחם העונש ההולם

בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, לקולא או לחומרא.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם - **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

הנאשם בתחילת שנות ה-30 לחייו, מתגורר כיום בבית הוריו, אינו עובד ותלוי כלכלית בהוריו. הנאשם היה עצור במשך 28 ימים וכן עצור באיזוק אלקטרוני במשך 3 חודשים.

הנזק שנגרם לנאשם - ב"כ הנאשם טען כי הנאשם והמתלוננת ניהלו הליך משפטי הן בבית המשפט לענייני משפחה והן בבית הדין הרבני. ההליך המשפטי הארוך גרם לו לסבל נפשי קשה.

הנאשם נעדר כל עבר פלילי, לפני האירוע וגם אחריו, ולא נשפט בפלילים בתקופה של כשלוש וחצי שנים משנת 2012.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם לא נטל כל אחריות על מעשיו, הוא חווה את עצמו כקורבן של המתלוננת, הצהיר שוב ושוב כי אינו אלים ולא פגע באשתו וכי המתלוננת פגעה בעצמה וזרקה את עצמה במקלחת ומכך נפגעה. לאורך המשפט חזר הנאשם ואמר כי לא פגע בשיערה משיער ראשה של המתלוננת. עמדתו נדחתה ללא כל ספק והוא הורשע, אך התרשמתי כי נוקשותו של הנאשם לא נובעת מתחכום או מניפולציה יעודית, אלא יותר מתוך מנגנוני הכחשה והיעדר כל מודעות באישיותו הדלה.

צדקה המאשימה בדבריה לגבי בזבוז הזמן שנגרם בהתנהלותו של הנאשם, שהודה, אך חזר בו מהודאתו, ואולם מעבר לעניין זה לא ניתן לומר שהנאשם לא שיתף פעולה בהליך. הוא התמיד להתייבב לדיונים ולשרות המבחן, ואף הגיע לממונה על עבודות השרות כפי שהורה לו בית המשפט.

בני הזוג הלכו איש איש לדרכו, והתא הזוגי פורק ואינו קיים עוד. נראה שהנאשם זקוק לטיפול בשל דפוסיו ונטייתו לנתב תסכולים לאלימות, ואולם לנוכח היעדר מוחלט של קבלת אחריות, לא ניתן לשבצו בכל טיפול, וקווי אישיותו מציבים סימני שאלה באשר ליכולתו להיתרם מטיפול כלשהו.

לגבי המתלוננת הספציפית - אין עוד רלוונטיות לטיפול שיינתן או לא ינתן לנאשם.

כאמור, ציינתי כי המערכת הזוגית בין המתלוננת לנאשם אופיינה בחוסר התאמה ועלתה מיד על שרטון.

יש לקוות שבמערכת זוגית עתידית של הנאשם ישררו התאמה אישית והבנה הדדית, ולא יתפרצו חלילה שוב דפוסים אלימים.

המאשימה בטיעוניה בקשה להשית על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל.

לאחר שסקרתי את נסיבותיו, הגעתי למסקנה כי הזמן הרב שחלף מאז העבירות, נסיבות העבירות כפי שפורטו, והעובדה שהנאשם היה עצור קרוב לחודש ימים, ותקופה נוספת היה נתון באיזוק אלקטרוני - כל אלה מהווים נימוקים כבדי משקל למסקנה כי יש להימנע ממאסר נוסף בפועל.

מצאתי כי ההליך הפלילי, המעצר, ניהול המשפט, וכעת ענישה בעבודות שרות, תנאי ופיצוי, יהוו יחדיו ענישה הולמת לנאשם, וכך אכן אגזור את דינו.

סוף דבר

16. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

עמוד 9

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות בישיבת *** - צפת, בכתובת: רח' ***, צפת.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת עבודות השרות יחול ב- 1.9.16.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים עבירות אלימות או איומים כלפי בת זוג.

ג. פיצוי למתלוננת על סך 4,000 ₪ - ישולם בארבעה תשלומים שווים תשלום ראשון עד יום 1/8/16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

מובהר כי עמידה באחד התשלומים, מעמיד את כל הסכום לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, ל' סיוון תשע"ו, 06 יולי 2016, במעמד הנאשם, בא כוחו עו"ד נגיב אבו שרקי ועו"ד רומיאו חורי ב"כ המאשימה.